

at tage Brøbene ud og sætte dem ind i Dvnen med. Det vilde efter min Mening være upraktisk at gaae saa vidt, at man sagde, at man slet ikke tør benytte Træværk; saadanne detaillerede, smaalige Bestemmelser, som støde den praktiske Sands, skal man lægge i Tilshynets Haand og helst lade være ude af Loven. Jeg troer saaledes virkelig ikke, at der er nogen Grund til at fraraade Forslaget, men tværtimod, at der er al Grund til at tilraade det.

Naar den ærede 1ste Landstingsmand for 11te Kreds (Rosenvorn) har ytret til Støtte for Anbringelsen af Terndøre, at der intet Træværk maa være nærmere ved Dvniens udvendige Side end 8½ Tomme, som der staaer i den 13de Paragraph, skal jeg tillade mig at bemærke, at som det staaer der, er det naturligtvis forstaaet om fast Træværk, om Træværk, som er bygget i selve Huset. Der kan ikke derfra drages den Slutning, at man ikke maa anbringe løst Træværk nærmere ved Dvnen. Da jeg i det Hele taget ikke er for, og ikke kan være med til at stemme for Noget, som er overflødigt, forekommer det mig ogsaa, at Forslaget om Udelabelse af Ordene: „over Dvnen bør anbringes et forsvarligt tæt Loft“, er hensigtsmæssigt, og jeg skulde saaledes anbefale Thinget ogsaa at slutte sig til dette Forslag.

Thalbitzer: Jeg maa tilstaae, at min Anskuelse om dette Forslag er ganske modsat den, som den sidste ærede Taler nu har udtalt. Det forekommer mig, som det ogsaa er udtalt af en af de ærede Forslagsstillere, den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds (Tang), at det kan hænde, at en saadan Trædør brænder, og det ikke alene kan hænde, men det hænder ikke saa sjelden. Det er ganske naturligt, at saalænge Trædøren er frisk og især hvis den er af vaadt Træ, er Faren ikke saa stor; men en saadan Trædør foran en Bagerovn opnaaer snart en høj Grad af Tørhed, saa at der kan gaae Ild i den alene paa Grund af stærk Varme. Naar dette maa indrømmes, og jeg veed, at det er skeet mange Gange, saa maa det erkjendes, at det er farligt at benytte

Trædøre, især da Flammen let flaaer ud af Dvnen. Der er anført, at man skal tage Hensyn til de Mange, som ikke have Raad til at udrede Beføstningen ved en sliq Foranstaltning; men jeg maa dog spørge, om en saadan Dvndør kan ansees som en betydelig Beføstning, da den uden Fare kan gøres og i Regelen ogsaa bliver gjort af meget tyndt Smedejern. Jeg troer, at de, som have Raad til at bygge en heel Dvn, ogsaa kunne bekoste en saadan Dør. Den er desuden ogsaa langt varigere end en Trædør, thi en Trædør forfulder meget let, og der affiedkommes da let en Ulykke, naar den ikke bliver erstattet af en ny Dør. Jeg troer saaledes ikke, at den Omkostning, som er forbunden med Anbringelsen af en Terndør, har nogen Betydning, som er værd at tale om. Med Hensyn til Endringsforslaget under Lit. b maa jeg henholde mig til, hvad det ærede Medlem af Udvalget her bagved mig (F. Nielsen) har udtalt. Jeg deler hans Anskuelse om det Farlige ved, at der ikke er Loft; hvis Ilden slog igjennem, vilde der ingen Redning være for en Bygning med Straatag, der desuden, som han rigtig bemærkede, ofte er underhængt med Spindelvæv og andre let fængelige Ting. Jeg maa derfor tilraade Thinget at stemme imod dette Endringsforslag.

R. Hansen: Hvad der giver mig Anledning til som Recrut at tale i denne ærede Forsamling, det er netop, at jeg hører, at der er flere af de ærede Landstingsmænd, som ere tvivlraadige med Hensyn til deres Dom om de Trædøre, som anbringes paa Bagerovnene. Jeg har nu naaet en Alder af over 50 Aar, og jeg har ofte haft Leilighed i mit Liv til at see, hvorledes Fruentimmerne behandle disse Gjenstande. Jeg har seet, at de ere meget omhyggelige dermed, og aldrig er der skeet nogen Skade. Sagen er slet ikke saa vanskelig, som man forestiller sig. Først disse Døre skulle afbenyttes, lægger man dem gjerne en to til tre Timer i Vand, og de blive derved saa gjen-nemblødt, at Ilden har ondt ved at varme igjennem, saa at al Fare derved forsvinder. Naar man dernæst hører tale om, at der skal være saa megen Fare ved den stærke Ild, som er i Dvnen, saa maa jeg bede de Herrer lægge